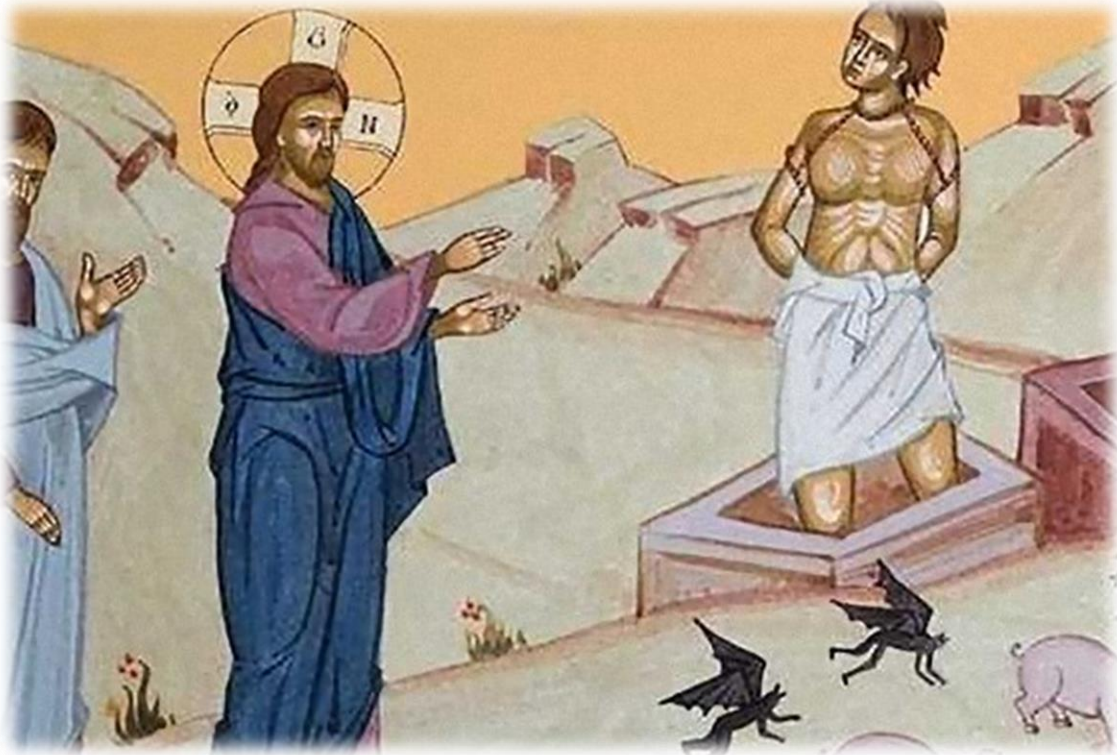

Κυριακή ΣΤ' Λουκά – Θεραπεία δαιμονισμένου στα Γάδαρα.

Γράφει ο Αρχιμανδρίτης Λουκάς Τσιούτσικας.

«εύρον καθήμενον τον άνθρωπον αφ' ου τα δαιμόνια εξήλθεν ματισμένον και σωφρονούντα παρά τους πόδας του Ιησού» (Λκ. 8:35).

Ευαγγελικά αναγνώσματα.

Στο πάνω (βόρειο) μέρος της Παλαιστίνης βρίσκεται η Γαλιλαία με τη λίμνη της ή λίμνη Γεννησαρέτ. Στη μια μεριά αυτής βρισκόταν η Καπερναούμ, όπου σύχναζε κηρύττοντας και θεραπεύοντας ο Χριστός, και στην άλλη μεριά ήταν η χώρα των Γαδαρηνών, την επίσκεψη στην οποία μας περιέγραψε ο Ευαγγελιστής Λουκάς με το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα.

Όταν έφτασε ο Χριστός στη χώρα αυτή, τον συνάντησε κάποιος που ήταν δαιμονισμένος από πολλά χρόνια. Μέσα του είχαν μπει όχι ένα αλλά πολλά δαιμόνια. Ποια η εμφάνιση και η ζωή του; Γυμνός, δεν έμενε σε σπίτι αλλά στα μνήματα. Όταν προσπαθώντας να τον συγκρατήσουν τον έδεσαν με

αλυσίδες και του έβαζαν σιδερένια δεσμά στα πόδια, τα έσπαζε και τριγυρνούσε στις ερημιές.

Σήμερα υπάρχουν δαιμονισμένοι;

Δυστυχώς ναι. Και σήμερα υπάρχουν οι χαρακτηριστικές εκείνες περιπτώσεις, που και μόνο αν τις δει κάποιος, καταλαβαίνει ότι δεν πρόκειται για φυσιολογικές καταστάσεις ή για απλές ψυχοπάθειες, αλλά για περιπτώσεις σωματικής καταλήψεως από πονηρό ή πονηρά πνεύματα. Γενικότερα όμως, μετά την πτώση, κάθε άνθρωπος που δεν έχει βαπτιστεί έχει μέσα στην καρδιά του τον διάβολο που τον εξουσιάζει και τον τυραννεί.

Από αυτή την τυραννία του διαβόλου ήλθε να μας απαλλάξει ο Χριστός. Πώς έγινε και πώς γίνεται αυτό;

A) Με την ενανθρώπιση, τη διδασκαλία, τα θαύματα και ιδίως με τον Σταυρό και την Ανάστασή του ο Κύριος κατανίκησε και κατατρόπωσε τον διάβολο. Χάρισε στην ανθρώπινη φύση αντί της φθοράς την αφθαρσία και αντί του θανάτου την αθανασία.

B) Σε αυτή τη νίκη του Χριστού κατά του διαβόλου συμμετέχει ο κάθε άνθρωπος παίρνοντας το Άγιο Πνεύμα με την πίστη στον Χριστό, ιδίως δε με τα άγια Μυστήρια, όπως το άγιο Βάπτισμα, το Χρίσμα, τη θεία Κοινωνία, αλλά και τις άλλες αγιαστικές πράξεις της Εκκλησίας.

Ιδιαίτερα με το άγιο Βάπτισμα, ο διάβολος βγαίνει από το κέντρο της καρδιάς τού ανθρώπου, όπου μπαίνει η χάρη του Θεού, και μετά τον πολεμά από έξω με τους λογισμούς, διεγείροντας τα πάθη του, και ωθώντας τον έτσι προς τη διάπραξη της αμαρτίας, για να τον καταστήσει αιχμάλωτό του εκ νέου.

Όμως ο βαπτισμένος χριστιανός, όταν αγωνίζεται να ζει ως ζωντανό μέλος της Εκκλησίας, έχει τώρα τη δύναμη να αντιστέκεται και να νικά με τη χάρη του Χριστού τον διάβολο. Αντίθετα, αν δεν αγωνίζεται και δεν αξιοποιεί τις εν Χριστώ δυνατότητές του, δεν υπακούει στις εντολές του Χριστού αλλά στον εαυτό του και στον πονηρό, αποξενώνεται από τον Χριστό, γίνεται δούλος του διαβόλου, δαιμονισμένος, δυστυχής, πάει κατά κρημνού, όπως οι

χοίροι του σημερινού Ευαγγελίου. Τι άλλο παρά δαιμονισμένος είναι εκείνος που εγκληματεί ή δεν μπορεί να ξεφύγει από τα ναρκωτικά ή αυτοκτονεί;

Αλλά ας μη πάμε μακριά. Και εμείς κάθε φορά που αμαρτάνουμε, κατακρίνουμε, ζηλεύουμε, κρατάμε κακία, υπερηφανευόμαστε, είμαστε υπό δαιμονική επήρεια, δηλαδή λίγο-πολύ δαιμονισμένοι. Ιδιαίτερα δε κινδυνεύει ο άνθρωπος να δαιμονιστεί, ακόμη και σωματικά, όταν καταφεύγει στα όργανα του διαβόλου, τους μάγους, τα μάντιουμ, τις χαρτορίχτρες, τους ανοιχτάδες ή τους τάχα θεραπευτές ή μάντιες και ακόμη περισσότερο όταν ο ίδιος καταγίνεται με τις διαβολικές τέχνες. Επικίνδυνο είναι ακόμη το να φοράμε χάντρες ή παραποιήσεις του Σταυρού ή άλλα μαγικά σύμβολα, καθώς επίσης το να στέλνουμε στο διάβολο κάποια, πολλές φορές κοντινά και αγαπητά πρόσωπα.

Ο διάβολος τρέμει τον Χριστό και φεύγει όπου υπάρχει η χάρη του. Γι' αυτό, αν θέλουμε να γλυτώσουμε από τον πονηρό, τις μεθοδίες και την τυραννία του, και γενικότερα στις δυσκολίες μας, δεν πρέπει να τρέχουμε στους μάγους και τους άλλους που προαναφέραμε, δηλαδή πάλι στο διάβολο. Διότι σε αυτές τις περιπτώσεις, και αν ακόμα έχουμε ένα κάποιο προσωρινό, νομιζόμενο όφελος, αυτό δεν είναι παρά ένα δόλωμα για να μένουμε πάντα κοντά του, να γίνουμε δούλοι και θύματά του και τελικά να καταντήσουμε όπου αυτός, δηλαδή στην κόλαση, στην καταστροφή.

Αντιθέτως, πάση θυσία πρέπει να μένουμε μέσα στην Εκκλησία και κοντά στον Χριστό. Και μένουμε κοντά στον Χριστό με την τήρηση των εντολών του –δηλαδή με τις άγιες αρετές– και με τα άγια Μυστήρια: με τη μετάνοια, την ιερά Εξομολόγηση, τη Θεία Κοινωνία, και ιδιαίτερα με το συνεχές, το πάντα πρόχειρο μυστήριο της αδιάλειπτης προσευχής, το Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με.

Με το όνομα του Ιησού, μας λέει ο άγιος Ιωάννης Σιναΐτης, μάστιζε τους πολεμίους, τον διάβολο. Η δύναμη του Χριστού είναι παρούσα στο όνομά του, και η με πίστη επίκληση αυτού του ονόματος μας φέρνει τη χάρη του, η οποία και διώχνει τον διάβολο. Και όχι μόνο αυτό. Και αν ακόμα επιχειρήσει

ο μισόκαλος να μας πολεμήσει από μακριά, τα βέλη του, δηλαδή οι πονηροί λογισμοί τους οποίους επιχειρεί να μας υποβάλει, εφόσον φροντίζουμε μέσα στο νου μας να μη έχουμε κανένα λογισμό παρά μόνο το “Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με”, δεν γίνονται δεκτοί και δεν εξελίσσονται στη συγκατάθεση και διάπραξη της αμαρτίας.

Έτσι, με την ευχή, όχι μόνο απομακρύνεται ο διάβολος, αλλά απομακρύνεται και η αμαρτία. Έτσι μπορούμε και εμείς να είμαστε «ιματισμένοι και σωφρονούντες» και να ευαρεστούμε στον Θεό. Γι’ αυτό μας συμβουλεύει ο άγιος Θεόκλητος: «Αν θέλεις, ενόσω είσαι με αυτό το σώμα, να ζεις ως ασώματος, απόκτησε αδιάλειπτη ευχή μέσα στην καρδιά σου, και γίνεται πριν τον θάνατο ως άγγελος η ψυχή σου».

Με την καρδιακή ευχή γινόμαστε ζωντανοί, πραγματικοί ναοί του Αγίου Πνεύματος, του αγίου Τριαδικού Θεού, ω η δόξα και το κράτος εις τους αιώνες των αιώνων. **Αμήν.**

Αρχιμανδρίτης Λουκάς Τσιούτσικας.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>